

Endrei Istvánné A Móricz Zsigmond Körtéri Cukrászda Előtt

Ez én vagyok jellegzetes cukrászdai köpenyben a körtéri presszó előtt. A Móricz Zsigmond és a Himfy utca sarkán állt ez a presszó, ami egyben cukrászda is volt. Itt voltam kirakatrendező is. 1951-ben bekerültem a vendéglátóba. Először irodavezető voltam a Bukarest étteremben -- akkor még Borostyán étterem volt --, a Móricz Zsigmond körtérnél. Az étterem tulajdonosa egy szappangyárosnak a fia volt, aki visszament a gyárba, és kerestek az üzletbe vezetőt. Én nem akartam elvállalni az irodavezetést, de nagyon győzködött a tulajdonos, hogy menjek oda. Kábé öthat embert irányítottam. Ott dolgozott velem a Gundel Feri, a Gundel Károlynak a fia, ő volt az üzletvezető-helyettes. A Gundelék is zsidók voltak. Ő onnan jött vissza, ahol Sztálinváros volt, azon

a környéken volt, mert odavitték a nyilasok, és ott dolgozott mint munkaszolgálatos [Az interjúalany feltehetően Dunapentele környékére gondol, ott épült fel Sztálinváros az 1950-es évek elején (1961-től a várost Dunaújvárosnak hívják). -- A szerk.]. Akkor följött ide, de mert nemkívánatos személy volt, egy burzsujnak a fia, csak üzletvezető-helyettes lehetett [Gundel Ferenc (1917--1984) - vendéglátó-ipari szakember, oktató, szakíró. -- A szerk.]. A Borostyánban volt egy román nemzetiségű, nagyon szorgalmas, nagyon jó kiállású konyhavezető, aki megtanított sok mindenre. Többek közt arra, hogy a télen a nyersanyagot, például a krumplit hogy kell tárolni, hogy ne vesszen kárba. Később ezzel a román emberrel dolgoztam még a Szeged étteremben is. Egy nagyon híres szakácsunk is volt, vendéglátós iskolában is tanított. Alacsony, sovány ember volt szakács létére. 1952-ig voltam itt. 1952-ben nyitottak a Himfy utca és Bartók Béla utca sarkán egy presszót és cukrászdát, és ott lettem üzletvezető-helyettes, majd üzletvezető. Akkor jöttek divatba az úgynevezett gebines üzletek. Ez olyan volt, mintha maszek lenne, a tulajdonosnak [Tehát aki kivette gebinbe az üzletet. -- A szerk.] kellett elszámolnia a vállalaton keresztül az üzletben az árut, és a vállalat fizette be a jövedelmet, de úgy dolgozott, mintha önálló tulajdona lenne. Az üzletvezető könyörgött, hogy vegyem át a vezetést, hogy ő el tudjon menni gebines üzletbe. Ez a pasas, a felesége meg az édesanyja a Károly körúton lakott, ott, ahol én is. Volt egy kislánya, és én mindig is nagyon szerettem a gyerekeket. Három hét győzködés után elvállaltam. Akkor kerültem kávéfőzői tanfolyamra, fagylalkészítő tanfolyamra, szakácstanfolyamra és üzletvezetőire is. Nyolc évig voltam ott